

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.7. Concilium Pictaviense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

psum S. Radegundis Sepulchrum & Ar-Sæculum VI.
cam, in qua S. Crux servabatur, cædes A.C. 590.
committebantur.

Tandem Childebertus Rex ad Regem Guntramum misit, qui rogarent, ut Episcopi utriusque Regni ad removenda hæc scandala secundum Canones congregarentur. Præcepit Childebertus, ut Gregorius Turonensis cum Ebrégisilo Coloniensi, & Meroveo Pictaviensi Concilio interessent. Guntramus quoque jussit, ut Gundegisilus Burdegalensis cum suis Suffraganeis veniret. Verum Gregorius Turonensis declaravit, non venturos Episcopos, nisi postquam seditiosorum temeritas viribus Potestatis Sæcularis oppressa fuisset. Igitur Comes Pictaviensis, acceptis mandatis, seditiosos oppugnare cœpit. E Monasterio S. Crucis abstracti diversis suppliciis tolluntur. Aliis manus, aliis nares, quibusdam aures abscissæ.

§. VII.

Concilium Pictaviense.

Seditione extincta, Episcopi congregati in suggestu Ecclesiæ confederunt, & tunc Chrodielta plura Accusationis Capita contra Abbatissam protulit, quorum primum erat, ipsam inter famulas suas alere virum sub muliebri vestitu, eumque digito monstravit, nam præsens aderat.

Sæculum VI. aderat. Verum hac re accurate exami-
A. C. 590. nata exploratum est, esse Evnuchum
 quem Abbatissa non noverat.

*Greg. X.
 hist. c. 16.*

Chrodiolda deinde & Basilia interro-
 gata, cur e Monasterio aufugissent, re-
 sponderunt; ferme emori fame cogeba-
 mur, vestitus necessarius nobis non da-
 batur, sæpe etiam filia Regum vapula-
 bamus. Addebant, Monialium balnea
 etiam viros uti, Abbatissam aleis ludere,
 eam homines sæculares ad mensam suam
 invitare, & intra claustra Monasterii ipsa
 conciliante Sponsalia inita fuisse. Ean-
 dem dedisse Nepti suæ vestem confectam
 ex serico, quod decorando Altari desti-
 natum erat, atque eidem aureas bracteol-
 las detraxisse, quibus puellæ tunicam or-
 naret. Abbatissa apposite ad objecta
 omnia respondit, submittens se poeni-
 tentiæ, quamcunque præscriberent Epis-
 copi, si ream esse judicarent. Cum au-
 tem secundo Chrodiolda & Basilia inter-
 rogarentur, an Abbatissam suam gravio-
 ris criminis, forte homicidii aut adulte-
 rii accusarent, fassæ sunt, se eam hujus-
 cemodi criminis ream non affirmare; at
 contra aliqua Moniales ex seditiosarum
 numero productæ sunt, quarum uteri-
 tumebant.

Episcopi deinde a rebellibus petie-
 runt, ut rationem redderent, cur ex
 Monasterio fugissent, cur Gundegisilum
 &

& Episcopos alios, qui ad judicandam earum Causam anno superiore congregati fuerant, Abbatissam, & ipsum Monasterium indignis modis tractassent, cur ultimam Seditionem excitassent, exhortantes, ut ab Abbatissa veniam rogarent, & damnum illatum repararent. Illæ non modo imperata facere detrectarunt, sed etiam ferociter minari ausæ sunt, se Abbatissæ necem machinaturas. Itaque Episcopi, postquam inspexissent, quid Canones præciperent, declararunt, obstinatas foeminas Excommunicationis sententia esse ligatas, donec pœnitentiam agerent, & Abbatissam in possessionem Monasterii postliminio immiserunt. Hoc Judicium litteris mandarunt, & Regibus, qui se convocaverant, inscripserunt, rogantes, ut Moniales rebelles ad servanda promissa compellerent, nempe Bona & Tabulas Monasterii, quas rapuerant, reddendas, & prohiberent, ne ad illud Monasterium, quod tam sacrilege profanassent, eis redire liceret. Hac Sententia in vulgus edita, & Abbatissa restituta, seditiosæ Childebertum Regem adierunt, & quorundam nomina detulerunt, quod illis non solum cum Abbatissa illicitum commercium intercederet, sed etiam nuncia & tabellas ad Fredegundam Regis hostem infensissimam referrent. Rex comprehendi

Sæculum VI. di iussos, postquam habita Quæstione
A. C. 590. nullum malæ rei indicium apparuit, li-
 beros dimisit. Tandem Chrodielda &
 Basilia in Concilio Metensi hoc anno
 exeunte in Causa Ægidii Episcopi Rhe-
 mensis celebrato absolutionem recepe-
 runt.

§. VIII.

Concilium Metense.

Greg. X.
c. 19.

Ægidius Rhemensis accusatus, quod
 conjurationis contra vitam Regis
 Childeberti conscius esset, illo iubente
 comprehensus & Metas perductus est
 etsi morbo diuturno fractus necdum vi-
 res recuperasset. Cum Episcoporum
 aliqui Regem monuissent, quod fas non
 esset, hunc Episcopum e domo sua ab-
 strahi, & carceri dari inauditum, permisit
 Rex, ut Rhemos rediret, missisque
 ad omnes Regni sui Præsules Epistolis
 in medio Mensis Octobris Viroduni esse
 iussit. Postquam advenissent, usque Me-
 tas perducti sunt, quo etiam Ægidius
 advectus. Rex Ennodium, olim Ducis
 Dignitate fulgentem, elegit, qui suo no-
 mine hanc Causam curaret. Is igitur
 Episcopum allocutus est in hunc modum:
*Quare de relicto Rege nostro, Civitatis
 illius, in qua Episcopus eras, Dominum
 quaesivisti amicitiam Chilperici, antiqui
 inimici ipsius? Is enim est, qui Regis Pa-*
 trem